

Babici Stani Komic v slovo!

Bližali so se prvomajski prazniki. Pomladno sonce je prijetno grelo, ptice so prepevale, vse je vzcvetelo. Bil je čas, ko je človek mislil, da ga nobena stvar ne more spraviti ob dobro voljo. Toda za vse nas, ki smo poznali Stano, so bili ti dnevi v letošnjem letu hladni, otožni, v pričakovanju nečesa bolečega.

V kolektivu ZZD Jesenice, TOZD Zdravstveni enoti Jesenice, kjer je delala Stana Komic (roj. Leonardič) se je kot blisk razvedela novica, da se je Stani zdravstveno stanje močno poslabšalo. Toda upali smo, da bo tudi tokrat zmagala njena železna

volja, želja po življenju in delu. Žal je bila bolezen močnejša in tako je dne 2. maja 1976 v zgodnjih jutranjih urah klonila smrti.

Tov. Stana Komic je bila rojena 20. 8. 1914. Zgodnjo mladost je preživljala pri stari mami v Trstu in tam obiskovala tudi slovensko šolo. Kot 15-letno dekle je prišla k staršem na Hrušico pri Jesenicah. V tem novem okolju je srečala zakonskega tovariša in začela sta novo življenje, polno načrtov. Tudi ta pot je bila težka in pustila nezaceljene rane. Začela se je vojna. Leta 1942 ji je okupator ustrelil moža — kot talca. Še isto leto je bila aretirana in odpeljana v taborišče. Doma pri starših je pustila malo hčerko. Ko je konec leta 1943 prišla iz taborišča, je takoj pristopila k OF.

Po osvoboditvi se je vpisala v babiško šolo v Ljubljani in jo uspešno končala.

Trideset let je delala kot babica na terenu. Ko je pričela z delom, je s svojimi sodelavkami orala ledino v terenski službi. Vsa ta leta trdega in vestnega dela je ogromno pripomogla k čimboljšemu zdravstvenemu varstvu žena in otrok. S svojim znanjem, prakso in prijetnim nastopom je bila dobrodošla v vsaki družini. Služba, dom, družina, posledice vojne pa so zahtevale svoje. Zbolela je. Vsi smo vedeli, da je hudo bolna. Njeno telo je hiralo in hiralo, sama pa je s svojo babiško torbo še vedno hitela k svojim varovancem — srečnim mamicam z dojenčki. Zdravniki so ji svetovali, naj se vsaj malo odpočije in odloži torbo. Ponudili so ji bolj umirjeno delo. Ni privolila. Ljubezen do svojega poklica jo je vlekla nazaj na teren. Toda ko človek iztroši vse moči, tudi volja ne more kljubovati.

Od naše drage dolgoletne sodelavke smo se poslovili v velikem številu. S poslovnimi besedami ob odprtem grobu smo se ji še enkrat zahvalili za vse, kar je storila za naš kolektiv oziroma za zdravstveno varstvo žene in otroka.

Vsem, ki smo jo poznali, bo ostala v trajnem spominu kot dobra mati, žena, sodelavka, predvsem pa kot medicinska sestra — babica na terenu.

Višja med. s. Mija Burkeljc
ZD Jesenice